

Европа и отъ Азия до сто и петдесетъ хиляди души волонтири.

Не бѣше тукъ ни числото, ни вѣрата, ни патриотизмътъ що липсваше на Турцитѣ; но, бѣше науката на управлението и благочинието въ битвата, които не бѣхж никакъ въ сравнение съ Европейскитѣ напредокъ; Фредерикъ II, Романзовъ, Суваровъ, маршалъ Лавдонъ бѣхж изнамѣрили едно ново искусство на битвата дѣто числото и личныйтъ куражъ изчезвахж при тактиката и при меканизмътъ на баталйонитѣ. Еничеритѣ, неподчинена волинтирска войска, не въсприемахж да заемжтъ отъ Християнитѣ оржжията, порядокътъ и подчинението безъ които всяка войска е една ордня.

Хасанъ Паша, прѣждѣбившиятъ морски военначалникъ, назначи ся отъ великийтъ визирь сераскеринъ и командантинъ на прѣдгвардията що бѣше назначена да противостои на Русцитѣ. Великийтъ визирь заповѣда на Хасана да нападне Русцитѣ отъ дѣсна стѣрна; коги той отиваше съ сто хиляди души да нападне князътъ Кобурга прѣди да ся сжедини съ Суварова.

Князътъ Кобургъ, като ся извѣсти за този искусенъ планъ на великийтъ визирь, писа на рускийтъ генералъ да му дойде по скоро на помощъ. Суваровъ бѣше блѣсакътъ на военнитѣ движения; да придобие врѣмето на неприятельтъ за него бѣше да придобие побѣдата. За цѣль отговоръ той писа на княза Кобурга: «ида.» Единъ часъ послѣ, войската му отиваше да ся сжедини съ Нѣмската войска при малката рѣка на Римникъ. Великийтъ визирь остановенъ съ своитѣ сто хиляди души вржзъ стрѣвнината на тая вада, мисляше да прихлюпе на утрѣшнийтъ день Австрийцитѣ. Ненадѣйното силно Руско нападение, прѣди изгрѣванието на слжнцето, показа му че е измаменъ; той не знаяще сжединението на двѣтъ войски.

Единъ Руски офицеринъ, като бѣше ся оловилъ отъ Турцитѣ, заведи ся подъ чаджрѣтъ на пашата